

חוק המילואות לפרדסנים, תש"ט — 1949 *

1. הרשאה לתת מילואות.

שר האוצר מורשה בזה לתת בשם מדינת ישראל מילואות לבעלי פרדסים מעובדים וראויים לעיבוד, בסכום כולל שלא יעלה על — 1,600,000 לירות.

2. סוגי המילואות ותנאיהם.

(א) ואלה המילואות שיינתנו:

(1) מילואה בסכום שלא יעלה על — 10 לירות לכל דונם מעובד וראוי לעיבוד, לתקופה שלא תעלה על 12 שנה, בריבית של שנים למאה לשנה; המילואה ייפרע בשיעורים שנתיים שווים, שלא יעלו על עשרת, וזמן פרעונו של השיעור הראשון יחול לא מאוחר מתום שלוש שנים מיום הינתן המילואה;

(2) מילואה לצרכי השבחת הפרדס ופיתוחו כפי שיאושרו בכל מקרה ומקרה על ידי שר החקלאות או מי שנתמנה על ידיו, בסכום שלא יעלה על — 20 לירות לכל דונם מעובד וראוי לעיבוד, לתקופה שלא תעלה על חמש שנים, בריבית של ארבעה וחצי למאה לשנה; המילואה ייפרע בשיעורים שנתיים שווים, שלא יעלו על שלושה, וזמן פרעונו של השיעור הראשון יחול לא מאוחר מתום שלוש שנים מיום הינתן המילואה.

(ב) תנאי המילואות, ובכלל זה מתן בטחונות, במידה שלא פורשו בחוק זה, ייקבעו על ידי שר האוצר, אם באופן כללי ואם לסוג מסויים של מילואות.

3. הנבלה על העברת פרדסים.

לא תירשם בכל פנקס מפנקסי המדינה או הממשלה, בלי הסכמת שר האוצר בכתב, כל העברה — כמשמעותה בפקודת העברת קרקעות — לגבי פרדס, אלא אם הוכח להנחת דעתה של הרשות הרשומת כי —

(1) לא ניתן מילואה בשביל אותו פרדס לפי חוק זה, או

(2) מילואה שניתן כאמור נפרע במלואו.

* הצעת החוק נתפרסמה בהצעות חוק 17, טיוט' ט"ו בתמוז תש"ט (12.7.49), עמ' 160.

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק פ"א, עמ' 855.

4. תחולתה של פקודת המסים (גבייה).

הוראות פקודת המסים (גבייה) ¹ (בסעיף זה „הפקודה“) יחולו על גביית כל סכום המגיע למדינת ישראל בקשר למילווה שניתן לפי חוק זה, כאילו היה מס כמשמעותו בפקודה. אולם סכום המגיע כאמור מאת הממונה על רכוש האויב, אין לגבותו, לפי אותן הוראות, אלא מן הפרדס שבשבילו ניתן המילווה ומיבולו, וביחס לסכום כזה יחולו הוראות סעיף 12 לפקודה על אותו פרדס בלבד.

5. התחירויות, הצהרות וכו'.

(א) בעל פרדס המבקש או המקבל מילווה לפי חוק זה יחתום על התחבויות, הצהרות, או מסמכים אחרים, ככל אשר יידרש על ידי שר האוצר.
(ב) מי שמחר בידועים הודעה כוזבת או מטעה לגבי כל פרט חשוב במסמך חתום בידו לפי סעיף קטן (א), דינו — מאסר עד שנה אחת או קנס עד — 500 לירות או שני הענשים כאחד.

6. פירושים.

בחוק זה — „בעל פרדס“ כולל חוכר פרדס לפי חוזה חכירה שאינו עומד לביטול לפני שנת 1965.

7. ביצוע.

שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי —
(1) לקבוע דרכים לביצוע המילווה ולגבייתם;
(2) לדחות את זמן פרעונו של כל שיעור המגיע למדינת ישראל בקשר למילווה בתנאים שימצא לנכון, אם נראה לו שהנסיבות מצדיקות דחייה;
(3) להעביר לאחר את סמכויותיו לפי חוק זה, כולן או מקצתן.

8. תחילת תוקף.

תקפו של חוק זה הוא מיום א' באב תש"ט (27 ביולי 1949).

נחקבל בכנסת ביום א' באב תש"ט (27 ביולי 1949).

ד. בן-גוריון א. קפלן
ראש הממשלה שר האוצר
יוסף שפרינצק
יו"ר הכנסת ומ"מ נשיא המדינה

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ו, עמ' 1874.